

[Pia Christmas-Møller]

finansieret gennem nødvendige ændringer og stramminger i dagpengesystemet. Med andre ord: Vi skulle fortsætte arbejdet med at erstatte den passive forsøgelse med en aktiv indsats. Vi skulle fortsætte arbejdet med at rydde op i reglerne for hjemsendelse og supplerende dagpenge, så vi får mere og mere has på den mildt sagt u hensigtsmæssige udnyttelse af ressourcerne, som vi i dag ser alt for mange eksempler på. Det var hovedintentionerne, da vi gik i gang, og det er rent faktisk lykkedes at bevæge tingene i den retning. Det er vi godt tilfreds med.

Jeg vil her gerne fremhæve nogle af elementerne i forligsaftalen: For det første forbedringen af uddannelsesindsatsen, som det samlede forlig indebærer på flere niveauer. 10.000 nye uddannelsespladser er virkelig noget, der kan mærkes, ikke mindst for de mange unge i uddannelseskøen. En række uddannelsesområder vil få fri eller næsten fri adgang. Særlig vægt lægger vi på forøgelsen af pladserne på erhvervsuddannelsesområdet; det er jo blevet efterlyst ikke alene af de unge, men også af de toneangivende i erhvervslivet.

Det er samtidig vigtigt for os, at indsatsen omfatter en bred vifte af fagområder. Også det faktum, at der er afsat en uddannelsespulje på 200 mio. kr., som kan bruges fleksibelt afhængigt af, hvor behovene viser sig, er vi godt tilfreds med.

Vi synes, at det er godt, at arbejdsmarkedsuddannelserne er med, ligesom vi synes, det er fint med den effektivisering, der lægges op til på efteruddannelsesområdet gennem øget brugerbetaling.

Vi er glade for, at der også på ungdomsydelsesområdet er sket tilfredsstillende skridt i den rigtige retning ved at udvide ordningen til også at omfatte de 20-årige, og vi er glade for den aftale, vi har, om at se på de lidt ældre unge til efteråret.

På hjemsendelsesområdet har det for os været meget centralt at få videreført overgangsordningen for arbejdsgiverbetaling af første ledighedsdag, simpelt hen af hensyn til de særlig udsatte brancheområder, som vi har hørt en hel del til på det seneste. Uden dette forlig ville der ikke være nogen begrænsning på antallet af gange, en arbejdsgiver skulle betale første ledighedsdag efter 1. juli i år.

Vi er også glade for, at beskæftigelseskriteriet er udvidet med en fordobling. Det er en klar forbedring.

Med hensyn til arbejdsgiverforpligtelsen for anden ledighedsdag er det meget vigtigt at hæfte sig ved ikrafttrædelsestidspunktet, som er nøje afstemt, så parterne kan tage højde for det ved næste overenskomstforhandling i 1993.

For Det Konservative Folkeparti er det i det hele taget afgørende, at begge parter på arbejdsmarkedet får et mere direkte ansvar for en effektiv udnyttelse af dagpengeressourcerne gennem en bedre planlægning og derigennem ved at begrænse antallet af kortvarige ledighedsperioder.

A-kassesystemet har kun en selvstændig betrettigelse som forsikringsordning mod tabt arbejdsfortjeneste, hvis det begrænser sig til en personkreds, der har eller har haft tilknytning til arbejdsmarkedet. Det formål tjener forslagene om ændrede optjeningsregler. Præcis det samme gør strammingerne af rådighedsreglerne, som er helt nødvendige skridt i den rigtige retning. Der er faktisk på disse områder tale om intet mindre end systemgennembrud.

Reglerne for supplerende dagpenge har givet anledning til megen dagpengetænkning. Det gøres der også noget ved i denne omgang. Fast nedsat tid kan nu kun suppleres med dagpenge i 52 uger, hvilket vi synes er en ganske rimelig begrænsning. Derudover indføres en ny 90 pct.-sats af maksimum ved udbetalinger i såkaldte skæve uger. I dag har vi set eksempler på, at nogle ledige kan risikere at gå ned i indkomst ved at overtage nogle timers arbejde. Det misforhold retter den nye sats op på, og det er godt nok.

Men jeg kan ikke undlade her at lufte min bekymring over selve måden, ændringsforslaget er udformet på. Ændringsforslaget lægger op til, at alle uanset forudgående indkomst, uanset den herpå beregnede dagpengesats og herved uanset den sats, der udbetales i uger med fuld ledighed, skal have denne faste sats i skæve uger, også selv om de plejer at få mindre. Det betyder i praksis, at nogle vil opleve det noget besynderlige, at 1 times arbejde i en uge vil give dem en automatisk dagpengeforhøjelse på 500-600 kr. eller mere ugentlig. Det kan ikke siges at være i speciel god samklang med beregnings- og forsikringsprincippet i dagpengesystemet.

Unødvendigt bureaukrati giver udformningen også, men hvad værre er: Det kan give anledning til lidt kreativ dagpengetænkning, som